

Sünnette cömertlik, öfke, sözünde durmak

Murat Bey: 1) Peygamber Efendimizin (asm) muhatabını geri çevirmediğini, her isteyenini istediğini verdiğini, eğer yoksa vaat ettiğini, şahsı için öfkelenmediğini biliyoruz. Bugün bir mü'min sünnete uyma niyetiyle mezkûr tavırları hayatına tatbik etmeli midir? Etmeli ise bu ciddî istismarlara kapı aralamaz mı? Meselâ istenildiğinde her şeyini veren, şahsı adına hiç öfkelenmeyen düz bir insan, bu yönleri nedeniyle istismar edilip sıkıntıya düşmez mi? 2) Bir de Peygamberimizin (asm) bir randevusuna muhatabı gelmeyince buluşma yerinde 3 gün beklediğini okuyoruz. Bu kesretten kinaye midir yoksa gerçekten 3 gün beklemiş midir?"

1- PEYGAMBER Efendimizin (asm) cömertlerin cömerdi olduğu, kendisinden bir şey isteyenini boş, geri çevirmediği, mutlaka elinde ne varsa verdiği doğrudur. Cömertlik Allah'ın sıfatlarından, güzel ahlâktandır ve en güzel uygulanış biçimini Sevgili Peygamberimiz (asm) göstermiştir.

Hayırda ve cömertlikte israf olmaz, sınır olmaz. Karşı tarafın niyetinin ve samimiyetinin ne olup olmadığı endişesine de gerek yoktur. İmam-ı Azam, "İsrafta hayır olmadığı gibi, hayırda da israf yoktur" demiştir. Güzel ahlâktan hiç kimse zarar görmemiştir. Karşı tarafın istismar niyeti var diye Müslüman güzel ahlâktan vazgeçecek değildir.

Bununla beraber, bu, Müslüman'ın, attığı adımlarda ölçü ve kontrolden uzaklaşacağı mânâsına da gelmez. Hiç şüphesiz Müslüman bilerek oyuna gelmez, bir delikten iki defa ısırılmaz. İhtiyacı olmadığını ve istismarcı olduğunu bildiği ciddiyetsiz birisine

karşı davranış ve duruşunu gözden geçirir.

Şunu da unutmak gerekir: İstismar niyeti, önce kendi sahibine zarar verir. Cömert kişi bundan zarar görmez. O yaptığı hayrın sevabını alır, feyiz ve bereketini alır. Cömertliğiyle, istismarcıyı bile günün birinde tövbe noktasına getirir.

2- Öfke kuvve-i gadabiyedendir, ruhumuzun fitrî bir halidir. Sünnette öfkelenmemek değil; öfkeyi şecaate çevirmek, yiğitliğe çevirmek, yararlı hale getirmek tavsiye edilmiştir. Sünnet ölçülerinde kullanılırsa hakka hizmet eder, haksızlıkları önlemeye hizmet eder, adalete hizmet eder, Müslüman toplumun izzetini ve hukukunu korumaya hizmet eder. Allah'ın Celâl sıfatının üzerimizdeki tecellisidir. Fakat İzzet ve Celâl sıfatı sahibi Cenâb-ı Allah, nasıl, İzzet ve Celâlinin gereği olan azap ve cezalarında zulümden, haksızlıktan, adaletsizlikten münezze bulunuyorsa, insan da zulümden, haksızlıktan, öfkeyle kalkıp zararlar oturmaktan, Müslüman'ı kırıp rencide etmekten, Müslüman'ı diliyle ısirmaktan men edilmiştir. Müslüman, öfkesiyle Müslüman'a zarar vermekten sakındırılmıştır. Nitekim Kur'ân, sahabeleri Müslüman'a karşı merhametli, kâfire karşı şiddetli yanlarıyla övmüştür.¹

3- Peygamber Efendimizin (asm) verdiği söze sadık bulunduğu bir gerçektir. Fakat buluşma yerinde muhatabı gelmeyince üç gün beklediği ile ilgili haber sıhhatli değildir. Bunu ona (asm) yakıştırmak doğru da değildir.

Nitekim bir yer ve saatte buluşmak üzere birisiyle sözleşilmişse, sünnet için esas olan, söz konusu saatte orada hazır bulunmaktır. Söz konusu saat geçtikten sonra, muhatap gelmediğinde, orada bekleyen şahıstan da bekleme yükümlülüğü düşer. Vakti varsa ve lütfederse biraz daha bekleyebilir. Fakat ilânihaye beklemek zorunda değildir.

Dipnotlar:

1- Fetih Sûresi, 48/29